

„ነገብብ ክንዕንብብ ቀ.98/2018“

„ብርሃን ትንሣኤ ኻ ፈንወልና“

„እንሆ እቱይ ወዲ-ሰብ ዚኸበረሉ፡ እግዚአብሔር ከአ ብአኡ ልዕል ዚበለሉ“ ቃል እዚዩ ንዝብል ምልክተ-ሐሳብ ናብ ግምት ብምታው፡ ወትሩ ብርሃን-ሌሊተ-ትንሣኤ ብምባል ከነተዘክሮ ከም-እንርከቡ፡ ሎሚውን ናይ ልማድ ተዘክሮ ጥራሕ ዘይኮነሱ፡ ብሓቂ እቱይ ታሪኻዊ ቃል-ምስክርነት ዘሎም መምህርና-ክርስቶስ፡ ሕያው ናይ ምጻኑ-ኩነት፡ ብጭብጢ እነመስክረሉ፡ ንጸላም-ለይቲ ከዓ ወጊድ እንብለሉ፡ ናይ ሓገብ ሰዓተ-ምህላና ኢዩ። ኣብ-እዛ ዕለተ-ብርሃን ኩይናትልና ኣብ ናይ ዘላትሉ ዕለትን፡ ሰዓትን፡ እታ ንድኻምነት ደቂ-አዳም ኸለላ እትርከብ፡ „ሞት“ እንብላ ርኽብት ዝተሳዕረትሉ፡ እታ „ሕይወት“ ከዓ „ብትንሣኤ“ ኢየሱስ-ክርስቶስ ሕያው ምጻኑ፡ ዝተረጋገጸትሉ እዩ። ነዊሕ እዋን ይገብር፡ ቅድሚ ዘመነ-ድሕነት ብክርስቶስ ምእዋጁ፡ ዕብራዊ-ዜጋ ዚኾነ ሙሴ-ነቢይ፡ ነቶም ናይ ምድረ-ከነዓን ወይ ከዓ ናይ ምድረ-አቦታቱ መዓርን-ጸባን ናፍቆት ንዚነበሮም ኣሕዛብ፡ ርእሱ ኣቅንዕ ኣቢሉ ከዛረቦም እንክሎ፡ „ሕይወትካ ኣብ ቅድሚኻ ጠልጠል ትብል፡ ለይትን መዓልትን ከአ ትፈርሕ፡ ብሕይወትካ ኣይትእመንን። ቡቲ እትፈርሐ ፍርሓት ልብኻን፡ ቡቲ እትርእዮ ትርኢት ዓይንኻን፡ ብጊሓት፡ ወይ እንተ ዚመሲ ደኣ ክትብል፡ ምሽት ከአ፡ ወይ እንተ ዚወግሕ ደኣ ክትብል ኢኻ።... (ዘዳግም፡-፳፰=፳፰...) እናበለ፡ ነቲ ጎይታ-ሠራዊት ዚኾነ ኣምላኽ ንዝገብረሎም ጎንገ ረሲቦም ዘጉረምርሙ ንዚነበሩ ኣባጊዑ ከግስጽ ነንብብ። ኣብዛ ናይ ትማሊ፡ ናይ ሎሚ፡ ናይ ጽባሕ፡ እናበልና፡ ዕለተ-ሓገብና ብዕልልታን-ጭብጨባን ክንገልጸላ ኣብ እንርከብሉ ሰዓት ዚቀርበልና ቃል-ሰዓት፡ ተመሳሳሊ ዚኾነ፡ እዋ ከዓ ብዓቢኡ ዘመነ-ድሕነት ብዝአወጀ ክርስቶስ ንዚተፈነወልና ቃል-ግሰጻ ሓዚሉልና ዚመጸ ኩይነናዮ ዚርከበልና ዘሎ። እዚ ቃልዚ ከአ ከምቲ ብወንጌላዊ ዮሐንስ ተሰቢኹስ፡- እዎ ከአ ኣብ ጽሑፍ ሰፊሩ ከም-ዘሎ፡ „ኣነ መገድን፡ ሓቅን፡ ሕይወትን እዮ።(ዮሐ. ፲፬=፮) ዚብልዮ። ብዛዕባ ግዳማዊ ዚኾነ፡ ብቅጥራንን፡ ብኩረድን፡ ብቸመንቶን፡ ዝተለበጠ ጎደና ዘይኮነሱ፡ በዛዕባ ገዛእ-ርእሱ፡ ንሱ ባዕሉ ናይ እውነት መንገዲ ብምጻኑ፡ ናብ ናይ ሰማያዊ-ቤት-አቦ ዜኸይድን፡ መደያይቦ ኪኸውን ዚሕግዝን ከም-ምጻኑ ዚትንትን ትምህርቲዮ። እቲ፡- ኣነ „ሓቂ“ እዩ ምባሉውን፡ ነቲ ሰብአውን፡ ማሕበራውን ንዚኾነ ተግባረ-„ሓሰት“፡ ኪኹንን ንናይ-ምርካቡ ዝንባሌ ዘተንብህ ግብረ-መልሲ ኢዩ። ኣብ መወዳእታ ንህልውና ኣፍልጦ ንእትህብ ቃል ብምርቋሕ፡ ብዛዕባ ሕይወት መደምደሚ ኪገብር እንክሎ ከአ፡ ነታ „ሞት“ ብጽኑዕ ተግሳጽ ኪወቅሳ ይርከብ። „...አ ሞት! ኣበይ ኣሎ እቲ ብልሕኻ፤ ኣታ ሲኦልክ ኣበይ ኣሎ እቲ ዓወትካ፤ (፩ቆሮንጦስ፡፲፭=፶፭)፤ ንዝበሎ ቃል ከዓ፡ ብሓዋርያ ጳውሎስ ኣቢሉ ድጉማ ኪገብረሉ ተረኺቡ። ካብኡ ብዝለዓለ ግልጽት-ግን፡ እታ ንዝመን-ኣዝማናት ናይ ኡነኔ ባይታ ጥራሕ ኣጠጢሓ እትገዝእ ዝነበረት ሓይሊ-ሞት፡ ብሞት ክርስቶስ ክትግዛእን፡ ክትሰዓርን፡ ኣብ እትኸለለሉ ኩነት በጺሓ። ማለት፡- እታ ሕይወት-ክርስቶስ ነታ ካብ ጭጥራፉ ንኸተምልጥ እትሕባዕ ንዝነበረት „ናይ ቅጥፈት-ሞት“፡ ንምእንቲ ኸትቀጽዕ፡ ብምባል፡ „ጎደና-ሞት“ መሪጸ፡ ዓወት ከም-ዘገናጸፈት ኣመስኪራ። ከምቲ ካብ ተፈጥሮን፡ ብተፈጥሮ ተሰንዩ ዚልገሰልናን፡ ዝርኣየልናን ኩነታት ናይ ከባቢና፡... ኣብ ሰዓታት ናይ ወጋሕታ፡ ህያብ-ብርሃን ክደምቅ ኣብ ዚጅምረሉ፡ ብፍላይ ኣብ ከበሳውን፡ መታሕታውን፡ ዚኾነ ኣቀማምጣ ኣብ ዘሎም ክፍላ-መሬት፡- እቲ ተለዋዋጦ እናኾነ ዚወርድ ኩነት-ዛሕሊ፡ ደረጃኡ ልዑል ብምጻኑ፡ ብግመ ንክሸፈን ንቡር ኢዩ። ኣብዚ ዚተባህለ ሰዓታት ናይ ወጋሕታ፡ እቲ ዛዕባዕታን፡ ግመኡን፡ ቡቲ ዚጅምር ለውጢ ናይ ሙቀትን፡ ንፋሰን፡ ኪበንን ይርከብዮ። ብልክዑ ከዓ እቲ ኩነት ናይታ „ናይ ቅጥፈት-ሞት“ ናይ እትበሃል ህላዌ፡ ቦታ ዘለዓለማዊት ሕይወት ብዝኾነት ናይ ክርስቶስ ሞት ተሓማሺኻ፡ ናብ „ዘለዓለማዊ-ሕይወት“ ልዕል ክትብል ትርከብ። ንዚ መሠረት ብምግባር ከአ ኢና፡ ዓመት-መጻ „ዘመነ-ትንሣኤ“ መጺኡ ኢዩ ኢልና ክንእውጅ ድምጽና እነስምዓሉ። ምስዚ፡ ናይ ሓዲስ-ኪዳና ዘመን ዚሰማማዕ ተላሚ ዚኾነ ኣረጊት-ዘመን ድሮ ስለ-ዝነበረና፡ እቱይ ህቡብ እስራኤላዊ ዚነበረ ሙሴ፡ ከምቲ ኣብ መፈለሚ መስመር ከም-ኣብነት ተጠቂሱ ከም-ዘሎ፡ ሕዚውን ምስዚ ናይ ሎሚ ዕለተ-ታሪኽ ዚመሰሰል መሪሕ፡ ነቶም ፍቱዋት ሕዝቡ፡ ከምዚ እናበለ መጠንቀቅታ ከም-ዘመሓላፈሎም ይዝከር። „እዛ ወርሒ እዚኣ ንኣኻትኩም መጀመርታ ኣዋርሕ ትኹን፡ ንሳ መጀመርታ ኣዋርሕ ዓመት ትኹንኩም“ (ዘፀአት፡ ፲፪=፪)፤ ክብሎም ይርከብ። እታ ቀዳመይቲ ወርሒ እንብእር፡ እዚ ልሙድ ዚኾነ፡ ኣብ ዘመናዊ ኣቁጻጽራና እንጥቀም ናይ ወርሒ „ጥሪ“ ብጎርጎርዮስ፡ ወይ ከአ ናይ ወርሒ „መስከረም“ ብዩልያኑስ፡ መተላሚ ናይ ሓዲስ-ዓመት ገይርና ኣብ እነዘውትሮ፡ ኩሉ ፍሬ ዚህብ ዘበለ ገሊኡ ብኣስሓይታ ዚሞተሉ፡ ገሊኡ ከአ ብስኣን ጠሊ ዚደርቀሉ ዘይኮነሱ፡ እዚ ናይ ሓርነትን፡ ትንሣኤን እዋናት ኣብ ዚኾነ ዕለታት፡ ኩሉ ሳዕራ-መሬት ዳግም ብሕይወት በሊጉን፡ ጨብጨቡን፡ ዚርከቡሉ ብምጻኑ፡ ሓዲስ-ንፋስውን ብምንፋሱ፡ ዕለታት ዘመነ-ትንሣኤ፡ ናይ ብሓቂ፡ መፈለሚ ዓመታዊ ኣውርሓትና ኪኸውንዮ ዚግብእ። በዚ ኸዓዩ እቲ ቃል ሙሴውን ኣብ ቦታኡ ምህላውዮ ብምባል ምስክርነትና እንህበሉ። ብሞትን፡ ብትንሣኤ ክርስቶስን፡ ሓዲስ ሕይወት ካብ ትኣወጀ፡- ትልሚ ሓዲስ-ዘመን ከዓ ብልክዑ፡ ኣብ ዕለታት ናይ ትንሣኤ ኪጅምር ኣሎም። ሰብ ግንባር ዚኾነ፡ ማእለያ ዘይርከቦም ደቂ-ሰባት፡ ኣብዚ ሰንሰለቱ ከይተበትኩ፡ ዓመት-ብዓመቱ እነሰላስሎ ኣብ ዘሎና ዕለታት ትንሣኤና፡ ብማዮ-ጥምቀት ናይ ትንሣኤ ተሓጺቦም ሓዲስ-ሕይወትን፡ ሕያው-እምነትን፡ ከኻዕብቱ ከም-ዚርከቡ ርጉጽ ብምጻኑ፡ ንሕና እቶም፡ ድሮ ኣሚና ኣሎና በሃልቲ ዚኾና፡ ብትብዓትን፡ ብሓገብን፡ ብተሰፋን፡ ነቲ ናብ ጎይታ ኪህልወና ንዘሎም ግዳማዊ-ምስክርነትና፡ ከምቲ መዘምር ዳዊት ዚቃንዮ ብዝነበረ ቃላተ-ውዳሴ፡ „ኩልኹም ኣሕዛብ ንእግዚአብሔር ኣመስግንዎ፡ ኩልኹም ሕዝብታት ወድስዎ፡ ብኸመይ፡-“ እታ እግዚአብሔር ዝገበራ መዓልቲ እዚኣ እያ፤ ብኣኣ ንተሓገስን ባህውን ይበለናን“፤(መዝ.፪፲፯-፪፲፰) ስለ-ዝተበሃልና፤ እነሆ እቲ መቀበል-ኣጋይሽ ዚኾነ ኣደራሽና ብዝግበእ ኣገባብ ተሰናድዶልና ስለ-ዝርከብ፡ ቃል-ኪዳና እነሓድሱሉ፡ ንዝተሞህበና መንፈሳዊ-ዕድመ ከአ እንክብረሉ ይኹና።

ኣባ ዩሴፍ በዩድ ኣወድ/Abba Yosieph Beyed Awd